

סובב הולך 110...

התמונות – מתוך פייסבוק "מועדון
צלום דביר"

יום שישי 29 נובמבר 2019

לכל מי שיש לו סנטימנטים למשק החי, שעבד בו בעבר כילד או ביקור בו כבוגר, מהיום הוא יישאר רק בזיכרון. המבנים נהרסו לטובת השכונה החדשה.

גם את עץ הגמד האדום הורידו לטובת השכונה שיש שם
אוי כמה חבל. מי יזכיר ל"ילדים" את הברברים, החמור, היונים, הארנבות
והשרקנים, העזים, האכלה, איסוף זבל וכדו'. כול הדברים שעשינו בשעה עשר
בשעת העבודה של תלמידי ג-ו.
חבל שלא עשינו טקס פרידה.

אני זוכרת מפגש רומנטי בלילה על הגשר..

אני בכלל גדלתי בחיפה וזה עדיין מעציב מאוד

למה אי אפשר היה להבעיר את המבנים למקום אחר?, מגרש משחקים אוטנתי
לילדים...

עצוב, לא רוצה להישמע זקן, אבל אני זוכר טוב מאוד מי בנה, תיכנן תמך
והפעיל 😊

כמובן שאול זל ופיני עזר

די נו בחייאת... זה היה סבל נוראי ורק חיכינו שהחרא היומי הזה יגמר ונוכל
לצאת כבר להפסקה... על מי אתם עובדים?

לא עובדים על אף אחד. לא כולם הרגישו כמוך

מתוך אלבום של מנפרד הראל

בריאה, חורבן ותקווה – שלושה סיפורי בראשית, בין טקסט לאיור.

בהשתתפות: לילה ויוסי וסיד, חברי קיבוץ המעפיל.

לילה – רבה רפורמית, יוסי – אדריכל ואמן.

לילה ויוסי מפרסמים בפייסבוק בכל יום שישי במהלך השנה האחרונה פרשת שבוע מאוירת.

במפגש תשתף אותנו לילה בפרשנויות והתייחסות שלה לסיפורי בראשית ויוסי יציג את האיורים שיצר לסיפורים אלה.

חברי דביר ותושביה מוזמנים למפגש!

"התמלאות" – ציור יוסי וסיד

					גשם 2019-2020			דביר
השוואה לשנים קודמות								
מורדי					מצטבר	מצטבר	מ"מ ביום	תאריך
עונה 2018/19	עונה 2017/18	עונה 2016/17	עונה 2015/16	חודש	חודשי	עונתי		
22	2	2	28	אוקטובר			1	05.10.19
38	17		51	נובמבר			1	14.10.19
43.5	32	82	81	דצמבר			2	16.10.19
27.5	163	79	192	ינואר	ספטמבר		0.5	22.10.19
59	57	65	88	פברואר	10.5		6	26.10.19
35	7		29	מרץ			8	05.11.19
9	14			אפריל				
		5		מאי				
	24			יוני				
234	316	233	469	סיכום שנתי				

שימו לב,

בתאריך 28/11/19 בין השעות 10:00-8:00, תערך:

הפסקת מים יזומה על ידי מקורות לבדיקת קווי ההולכה.

ממליצים לנתק באותו יום את דודי החשמל הביתיים (משמע, שהדוד לא יקבל מתח) על מנת שלא ישרפו גופי החימום.

כמו כן,

בעלי מדשנות ביתיות (מערכת דישון ביתית)

יש להקפיד לסגור את הברז הראשי ביום זה. (למען לא ייווצר ואקום).

חשוב להבין תהליך הבדיקה כולל ניקוז כלל קווי אספקת המים השפירים של הישוב.

אנחנו כפופים לקצב עבודת מקורות ביום הבדיקה, יחד עם זאת עושים את המירב על מנת לקצר כמה שניתן את זמן ההפסקה.

אנא הערכו בהתאם.

בברכה נועה לוין -ריצ'קר מרכזת משק

רביעי, 27.11, בשעה 20:30

סא"ל (במיל) אייל דרור - מפקד מנהלת "שכנות טובה" בצה"ל

בין 2016 ל-2018 פעלה בגבול ישראל סוריה, יחידה מיוחדת של צה"ל שמטרתה לסייע לנפגעי מלחמת האזרחים בסוריה. במהלך תקופת פעולתה היחידה ביצעה יותר מ-110 מבצעי סיוע בתחומי הרפואה, תשתיות וסיוע אזרחי. סא"ל (במיל) אייל גרוס שפיקד על המנהלת מהקמתה ועד סגירתה יספר לנו על פעילותה של המנהלת מול בתנאים המורכבים של מלחמת האזרחים בסוריה ועל המפגשים אישיים בין ישראלים וסורים במציאות בלתי אפשרית.

חורף חק הפטריה

ח"צ דביר בשיתוף מרכז הצעירים של המועצה האזורית בני שמעון מזמין אתכם

לסדרת הרצאות מרתקות בפאב הפטריה

רביעי, 27.11, בשעה 20:30

סא"ל (במיל) אייל דרור - מפקד מנהלת "שכנות טובה" בצה"ל

בין 2016 ל-2018 פעלה בגבול ישראל סוריה, יחידה מיוחדת של צה"ל שמטרתה לסייע לנפגעי מלחמת האזרחים בסוריה. במהלך תקופת פעולתה היחידה ביצעה יותר מ-110 מבצעי סיוע בתחומי הרפואה, תשתיות וסיוע אזרחי. סא"ל (במיל) אייל גרוס שפיקד על המנהלת מהקמתה ועד סגירתה יספר לנו על פעילותה של המנהלת מול בתנאים המורכבים של מלחמת האזרחים בסוריה ועל המפגשים אישיים בין ישראלים וסורים במציאות בלתי אפשרית.

חמישי 12.12, בשעה 20:30

ויקי סנילביץ' - איך להספיק הרבה יותר, וברוגע

מהו הדבר החשוב לנו ביותר ואין לנו מספיק ממנו? זמן. אז למה אנחנו לא מתייחסים אליו ברצינות ולא מנהלים אותו? אין סיבה ללחץ ולבלגן הזה בראש - יש שיטה! שיטה לנהל את עצמנו ואת משימותינו. הרצאה בשילוב כלים פרקטיים לניהול עצמי, שיפור פרודוקטיביות, יצירת שקט נפשי, הגברת התפוקה האישית בבית ובעבודה.

חמישי 19.12, בשעה 20:30

רעות לונברג - מייסדת ומנהלת קהילת "רשת תקני ליי"

כולנו קונים באינטרנט, לא? אז כואו להרצאה מרתקת ומלאת הומור אודות הזירה החסועפת והקסומה הזו שנקראת קניות באינטרנט, שחיתן לכם מידע וכלים פרקטיים שיעזרו לכם להתמודד עם הרשת, לחסוך, לקנות ולהנות. עדיין לא מכירים? חפשו "רעות תקני ליי" בגוגל ובפייסבוק.

פרדה מלנה – האחות הכפרית בדביר

מרים היקרה וצוות יובלי הנגב,
יישר כח ותודה ענקית על ביקור מלמד המאפשר הצצה
לתהליכי עומק בבית הספר.
אין ספק שהביקור מעורר מחשבה, מגרה, מתסכל אך,
בעיקר מוכיח כי הכל אפשרי!
שגרה של תהליכי למידה בית ספריים יוצרת תהליכי
עומק.

עבודת צוות, אמונה בדרך וחזון ברור המתורגם
לפעולות יוצרת מציאות חדשה!
ראינו מנהיגות של מנהלת המאפשרת לחלום ולהגשים.
סומכת על האנשים וצועדת יחד איתם יד ביד.

התרגשתי לראות צוות מגויס בעל מוטיבציה וגאונות
יחידה
!

מרים, יישר כח! תודה! 🌻

מכתב תודה מהמפקחת וצוותי בתי ספר לאחר בקור
בבית הספר – "יובלי הנגב".

שלום לכולם,
בספטמבר הבא (2020) דביר נכנס לשנת ה 70 .
ועדת תרבות מעוניינת להקים צוות לכבוד חגיגות
חג ה 70 ,

צוות המורכב מחברים ותושבים גם יחד. אשמח
לפניות בפרטי מהמעוניינים

מיכל קליינר,

פעילות ועשייה בחינוך:

בחינוך החברתי התקיים היום הראשון של מודל הבית הפתוח, כפי שהוחלט בסיום תהליך הדיאלוג הקהילתי בשנה שעברה. זהו מודל פעילות רב-גילאי שמאפשר בחירת פעילות לפי תחומי עניין והפעילות משותפת לכל הגילאים. בנוסף חלק מהפעילויות מועבר על ידי הילדים עצמם, מה שמאפשר חיבורים נוספים והתנסויות חדשות.

בגן דרור הילדים למדו וציירו
בהשראת קדישמן.
בהקשר זה עשו דיון חברתי על
משמעות "הליכה אחרי העדר".
וגם קראו את סיפור מריבת
הרועים של אברהם ולוט - .
שוחחו על רגשות, מוסר, ויחסים
בין-אישיים.

מצורפות תמונות מהפעילויות.

اومنوיות הבמה
ואومנויות פלסטיות
التمثيل والمسرح
والفنون التشكيلية

נפתחת קבוצת מפגש ועשייה של אמנים צעירים, בדואים ויהודים, בנגב
افتتحت مجموعة فنانيين شباب بدو ويهود في النقب

פרטים נוספים: מריו שכטמן
لمزيد من التفاصيل ماريو شختمان

☎ 054-5992301

29/11/2019

הקבוצה נפתחת ביום שישי
سوف تفتح مجموعة بتاريخ

חנוכה בדביר

23/12, יום ב', החל מ- 16:15 בחדר-האוכל – פעילויות יצירה לילדים ומצעד למפיונים

24/12, יום ג', 18:00 – קהילה מבשלת, שירי חנוכה והדלקת נרות בחדר-האוכל

26/12, יום ה' - אחה"צ – פעילות חנוכה לגיל הרך ולשלדג

וב - 20:30 - ערב המרקים המסורתי והרצאה:

"לא על הקנקן לבדו – הצצה לנבכי הנפש של עולם הריגול"

אילן לוטן, איש שבי"כ לשעבר

29/12, יום א', אחה"צ – מרוץ הלפיד ומפקד אש

ניפגש בקרוב! צוות החג

אנחנו אוספים:
קופסאות קוטג'
גלילי נייר טואלט
לפעילות חנוכה.
ניתן להביא
אלי הביתה
או לגנים ♥

התשמע קולי ?

תלמידי כיתה ו' בבית הספר "יובלי הנגב" מנסים לעזור לדוד המסגר ששמיעתו נפגעה עקב הרעש הרב של המכונות במסגרייה. במסגרת לימודי "אנרגית קול" חקרו התלמידים את הולכת הקול במרחב בחומרים שונים והתבקשו לייצר מוצר טכנולוגי שיעזור לדוד על ידי חומרים פשוטים שנמצאים בסביבתנו. ואלו הן התוצאות

...

כתבה וצילמה: חיסל אברגיל מורה למדעים

התחיל לפעול מועדון בוקר ביוזמת צוות רווחה
בהצלחה !

"לאור הזכרונות"

מדור חדש שיעלה ספורים, תמונות,
סרטונים ומצגות מהעבר שלנו.

והפעם :

לזכרו של חברנו היקר ציקי נאמן

אבא מאוד אהב מוסיקת ג'אז ובלוז אהב שירים וזמרים משנות החמישים והשישים כמו: אלביס פרסלי, פרנק סינטרה, טום ג'ונס, אנגלברט הופרדינג, לואי ארמסטרונג ועוד רבים וטובים אחרים..

לאבא היה קול עבה, עמוק ונעים הוא אהב מאוד לשיר. בתור ילדה היה שר לי המון והיה מתרגם לי את המילים ומספר את המשמעות של אותם שירים.

מלבד השירים אבא אהב לספר סיפורים, אהב לספר צ'יזבטים..

היה עושה זאת נפלא ובמנעד קול משתלב בהתאם למסופר..

אחד הספרים, סיפורים שהיה חוזר עליו שוב ושוב, היה "ויהי ערב".

בסיומו של הסיפור אבא היה נוהג לתת נשיקה על המצח ומאז היותי קטנה ועד היום בבואי ולכתי אבא היה מקבל ונפרד בנשיקה על המצח.

יעל נאמן

האמת שבהתחלה רציתי להשאיר את הדברים שיש לי להגיד לעצמי בעיקר כי המעמד הזה מרגיש לי מוזר וכבר הרבה פחות מי שאני היום, אבל באותה נשימה אני יודע שהייתי כועס על עצמי מאוד על שפספסתי את המומנטום החד פעמי הזה, עם כל התחושות המערבות שמתלוות אליו ועל כל המורכבות שבו. לא אשקר שלא דמיינתי את הרגע הזה. דמיינתי את עצמי פותח את הדברים על הבחירה להיפרד ממך דווקא בחיוך ולא בעצב, כי זה מה שאתה היית חצה. אם זה היה תלוי בך (ובאיזה שהוא מקום גם בי), המעמד הזה היה כל כך מצומצם ומינימליסטי, עם כמה שפחות אנשים, בלי שירים, בלי דברי הספד, אם היה אפשר פשוט לעמוד ולשתוק – זו כנראה הייתה האלטרנטיבה המועדפת על שנים. אם היו מתנים לי להחזיר את הגלגל כמה שנים אחות וטובת אחורה, למעלה מ-15 שנה אם נדייק, אני יודע בוודאות שהייתי בוחר בתסריט אחר. אז לא ממש הבנתי וההתעסקות שלי בעצמי ובאני החדש שהייתי טיפה עיוותו לי את המציאות. באופן מוזר רק בשנתיים האחרונות, כשמתרנו רק אנחנו, פתאום הדברים החלו לשקוע. לא על הכל הסכמתי איתך, ובאיזה שהוא מקום עד היום יש לא מעט דברים שאנחנו ככל הנראה לעולם לא נראה עין בעין, אבל אני בוחר לקחת ממך את כל הדברים הכל כך טובים ומיוחדים שהיו בך: אני בוחר לקחת ממך את האהבה לשפה העברית ולמילה הכתובה. אני בוחר לקחת את הכמיהה האינסופית לידע ואת היכולת הפנומנלית לצבור אותו לגמרי בכוחות עצמך, בכל גיל ובכל רגע נתון אני בוחר לקחת ממך את כושר הסיבולת והחוסן הנפשי העצומים שהיו בך, את היכולת להתמודד עם כל מעמורה וכל קושיאני בוחר לזכור את החיך הרחב ופרצי החיבה הכל כך אמיתיים שהפגנת כלפי כל מי שבא איתי אליך הבייתה: ען שאיתי כבר 8 שנים רצופות, החברים מתל אביב באשר הם – את כולם רץ לחבק ולנשק כאילו גם הם היו הילדים שלך. אבל יחד איתך אני גם בוחר לקבור היום שנים אחות ולא פשוטות בכלל, למעלה מ-15 שנה אם נדייק, של סימני שאלה, של חוסר הבנה, של הסברים מגומגמים ומבוכה פנימית שעם השנים התפוגגו להם אבל ללא ספק השאירו את חותמם. אבל יותר מהכל אני מסתכל על תלולית העפר שמולי ועל מצבת האבן שלידה שממתנה פה כבר כל כך הרבה שנים, למעלה מ-15 שנה אם נדייק, אוספת בדממה את האבק הדק של אדמת הנגב, וככה אני בוחר להיפרד סוף סוף משניכם ביחד. לזכור אותך ואותה. ככה אחד ליד השני. את שניכם.

ציקי.

כבר לא בני 16, כבר לא זקופי קומה, אנחנו מסתלקים מן העולם – מפנים את הדרך לבנותינו ובנינו והבאים אחרינו. בדרך שאנחנו כבשנו, הם ימשיכו לפי דרכם.

עכשיו, בעונת הסיכומים, אנחנו מסיימים את המסלול. כך דרך העולם.

הגיע תורך, ציקי – ומספר חברי הגרעין, גרעין "הראל", הולך ופוחת...

ממרחק של עשרות שנים, עולים הזיכרונות וצפים. היית אחד, ציקי – אחד, יחיד ומיוחד בגרעין שלנו שהיה מורכב מחמש קבוצות של גדוד הראל, של השומר הצעיר בארץ. שירתנו בנח"ל במטרה להתיישב עם סיום הצבא בקיבוץ דביר.

בצבא נחשבנו גרעין חזק ומגובש מבחינה חברתית וצרפו אלינו חיילים בודדים כדי שנקלוט אותם חברתית. וכך גם אתה, ציקי, למרות שלא היית חניך השומר הצעיר, שלח אותך הצבא אלינו כדי שנעזור לך להתגבר על קשיי המשמעת.

היינו אחרי הטירונות במחנה 80 והחזקנו בהיאחזות כרם שלום מול רצועת עזה. השנה 1961. זוכר, ציקי, איך הגעת אלינו להיאחזות?

באחד הימים בשעות אחרי הצהריים אני יושב על הקומנדקר עם כיתת הכוננות של ההיאחזות, המסיירת בדרך הפטרולים מקיבוץ ניר יצחק לכרם שלום. לפתע צצה מולנו על שביל הפטרולים דמות של חייל זרוק, מעמיס תרמיל ענק על הגב וצועד מולנו לכיוון ההיאחזות. היינו המומים: ללא הודעה, ללא תיאום – חייל, יחיד, לא מוכר... עצור! לאן?

לכרם שלום, הוא עונה, לא מכיר את הדרך. לא יודע מה המרחק! העלינו אותו על הקומנדקר והיידה להיאחזות. כך התוודענו אל ציקי, כזה היה. הכנסנו אותו לחדר בצריף. הוא פרש שמיכה על הרצפה ונרדם. מכל הנקלטים בגרעין הוא ממש נקלט אצלנו. בהמשך בקיבוץ, ברפת, בפגישות ושיחות חטופות, עד שהסתיים השביל. לא עוד!

ציקי! היה נעים, היה יפה כל כך בעולמנו הנשכח...
דודלה חורש.

לאחר סיום עבודתו ברפת, ציקי עבד במשך כמה שנים במערכת החינוך: בגיל הרך, בגטן ובחברת הילדים. העבודה בחינוך הייתה מרתקת ומאתגרת מאד עבורו.

לאחר מכן ציקי חיפש מקום עבודה חלופי והוא גילה את תחום תיעוד תשתיות ציבוריות ותעשייתיות במשק – מיפוי ממוחשב ושרטוט שהיוו בסיס נתונים ומאגר מידע.

ציקי עסק בעבודה הזאת במשך קרוב ל-20 שנים.

הוא קנה מחשב, רכש תכנת אוטו קד, למד את הנשוא והקים מערכת מידע לתשתיות בקיבוץ, לתבליני הנגב, פל"ח, להב ודולב. ציקי שלט בכל מערכת המידע במשק, כולל חשמל, ביוב, מים ועוד ונתן מענה לרכזי ענפים, ענפי השיחת ולחברים. ניתן היה לפנות אליו בכל שאלה ולקבל תשובה מקצועית ומקיפה ותמיד במאור פנים.

לציקי הייתה נשמה יתרה לסביבה. הוא יצר קשרים אמיצים עם חברים רבים ותושבים במקום וסייע להם מול בעלי התפקידים מתוך רצון ק לעזור.

ציקי היה איש תרבות, אוהב ספר ומוזיקה. הוא הצטרף לחברת הזמר "פפרקה", בה היה שותף קבוע בחזרות ובהופעות במהלך השנים.

בשנים האחרונות ציקי הכיר את דליה קרן זיכרונה לברכה והם היו בני זוג אוהבים ומבלים עד מותה של דליה לפני שנתיים.

ציקי היה בסף חיים כאן למעלה מ-50 שנה.

נוח בשלום על משכבך באדמת דביר!

תנחומים ליעל ובתה מוק, רועי, עידו, עמי ולכל בני המשפחה! יהי זכרך ברוך!
יאיר לזין.

אנחנו נפרדים היום מחברנו יצחק, ציקי נאמן.

ציקי הגיע לדביר עם גרעין "הראל" בשנת 1962.

ציקי נולד בחיפה בשנת 1942. עד גיל שלוש, בעקבות עבודתו של אביו, חייתה המשפחה במצריים. אביו נפטר במצריים כשציקי היה בן 3. המשפחה חזרה לחיפה, בה גדל ציקי עד נערותו. אז עברו האם, ציקי ואחותו למגורים בתל אביב. לציקי הייתה אחות יחידה, שנפטרה בגיל 25.

במסגרת השירות הצבאי ציקי שירת בחיל המודיעין, שם הכיר את אחד ממפקדיה הראשונים של היאחזות כרם שלום. באותו הזמן שירתו בהיאחזות חברי גרעין "הראל". המסגרת הנחלאת מצאה חן בעיני ציקי והוא פנה בבקשה להתקבל לגרעין.

ציקי התקבל לגרעין, השתלב עם חבריו בביצוע המשימות הצבאיות והעבודות החקלאיות בהיאחזות ובקיבוצי הסביבה ויחד איתם הגיע לקיבוץ דביר.

כשגרעין הראל הגיע לדביר, ציקי נכנס לעבודה ברפת שהייתה בימים הראשונים קטנה וצנועה. ציקי היה פעיל מאד בקידום הרפת. הוא למד את נושא בריאות הרפת, פוריות העדר, חליבות והיה איש צוות מעורב ובעל חשיבה וגישה לקידום הענף. במהלך השנים ציקי עבד עם מרכזי רפת רבים: יהודה יצקר ז"ל, ראנה ז"ל, שבתאי ז"ל, בקון, דודו ושולה – יבדלו לחיים ארוכים.

היו עם ציקי דיונים רבים על כיוון התפתחות הענף והיקף ההשקעות וציקי ביטא בעקביות גישה חסכונית בהוצאות הכספיות של הרפת.

ציקי לא היה בריא ובמהלך כל שנותיו סבל מבעיות בלב, כולל ניתוח לב, אבל למרות זאת הוא לא ויתר ונלחם בעקשנות רבה להמשיך לעבוד בעבודה הקשה ברפת, ללא הקלות או התחמקות מהעבודה. עד יומו האחרון ציקי נשמר מלהפוך לנטל על החברה והקפיד לא להיות למעמסה על איש.

כרפתן, ציקי חווה אירוע של נגיחת פר שהסתיימה בנזק קשה לכבד, לצלעות ולגב של ציקי. לאחר אשפוז ממושך בבית החולים ציקי חזר בזהירות המתבקשת לעבודה ברפת.

ציקי נישא ללאה ונולדו להם ארבעה ילדים: הבת הבכורה יעל ושלושת הבנים: רועי, עידו ועמי. לציקי נולדה נכדה, מורן, בתה של יעל, כיום בת 18.

לאה הלכה לעולמה בשנת 2004, בעקבות מחלה קשה.

ציקי היקר

חשבתני איך ארצה לסכם את הפרק האחרון שלך בפיסת האלוהים הקטנה הזאת שנקראת דביר ובחלקך בחיי, וחשבתני לעצמי שהכי טוב שאזכיר לך ולי קצת מי הייתה אתה עבורי. את מערכת היחסים שלנו התחלנו לפני כ-8 שנים לערך אולי יותר, ואני זוכר את המפגש הראשון אתך בצורה מדויקת:

זאת הייתה הפעם הראשונה שהייתי אמור לפגוש אותך, אני ועמי עלינו על הרכבת בתל אביב והתחלנו להדרים לכיוון תחנת מיתר. כשהרכבת עצרה והדלתות נפתחו גל החום והיובש שפקד אותי לא השאיר מקום להתבלבל - אני בדרום.

בעודנו פוסעים לכיוון התחנה, אני ניסיתי לדמיין איך אתה נראה לפי התיאורים של עמי והאם אני אזהה אותך, וכך מהרגע שמבטנו הצטלבו בתוך התחנה עשית תנועה אחת מקסימה, הרמת את שתי הידיים שלך גבוה גבוה באוויר כמו ילד ואיך שפגשת אותי הידיים ירדו ועטפו אותי מאחור לכדי חיבוק תוך כדי שאתה אומר "שלום לך חמוד שלי"

משם פסענו לרכב, כן זה עוד הייתה התקופה שהיית נוהג, ומעשן, ועם כמה קילוגרמים עודפים עליך. אבל ככה הכרתי אותך לראשונה. עם חיבוק.

כשהגענו לבית שלך בקיבוץ, נכנסת דרך הדלת הראשית והתיישבת בכסא הקבוע שלך (כך מסתבר) בשולחן האוכל. משם היית מתחיל בשלוש מלאכות עיקריות: לקרוא עיתונים, לפתור תשחצים, ולזמר בעברית צחה תוך כדי בדיקה מתי האוכל מוכן לארוחת שישי.

אני נולדתי הרבה אחרי אליעזר בן יהודה, אך מבחינתי אתה היית שליחו לכל דבר ועניין, מחייה השפה העברית עם אוצר מילים שלא היה מבייש את אבשלום קור. לשמחתי הרבה ברבות השנים הפסקת לעשן, אך המשכת לאכול לא בריא ולספק את תאוותך למלח (-). במקום עשן הסיגריות הגיע רעש מחולל החמצן, אך בד בבד התחלת להתחטב, להאריך שיער ולהנות מעור בריא ונעים.

ברבות השנים העשרת את הקופה של המרכולית, והעמסת על המקרר שלך מכל טוב וביקשת בכל ביקור באופן אישי שאדאג להעביר "דש חמה" להורים ולמשפחה. אז תדע שכך תמיד עשיתי.

ציקי יקר ואהוב, עזיבתך אותנו הינה כואבת ומפתיעה אך כולי תקווה שעכשיו אתה נמצא במקום שכולו טוב או כמו שהיית אוהב להגיד "פיקס הללויה", תודה על הזמן שחלקנו ביחד ובעיקר על החיבוק הראשון שבחרת להעניק לי כבר בתחנה.

ערן אבשלום אובסיוביץ

אי'י

אנ' או אשכח, איך שבת עס סבתא דקיר וחוץ, דער, האלמ'ה בתחלה
כד היו כפוי, ואפרע וטחול הודיעה ארי ליש ארי אלוה
אז' היז, בקושי הוור, אכלת כמנה דקל עס סבתא צ'יה אווה וחסר
הוא זיידע א דיקר מפני נייט אונקולוז'ה ויק שלשים אפרה התחלה
קום עס סבתא כד דיקר י'טה אשמע אנו, אנה הוא היה עס
בשילהי. הוא א'לפ' ער צמנו מסידה מוצקת, או נמט מוצקת, או סבא
מ' אחר שמהיה הוא לא ס'דה מוצקת הסול' החפתי אמ' אי' קלסו
האז' עס סבתא, בא'יה, אמתקסאו. עס היזשני שני מתקרה ליש העב
ככא' עס און כד או י'טה אמתק. אנהיה וטק, חסר אונע אמ'ר, הי' צדקו
זה דקרב אנו היזשני שני חיה אצ'ר איה דא מה שזני י'טה. אמ' מצמי,
ביושט' ד או דיקר מ'טח, א מה שצ'ר.

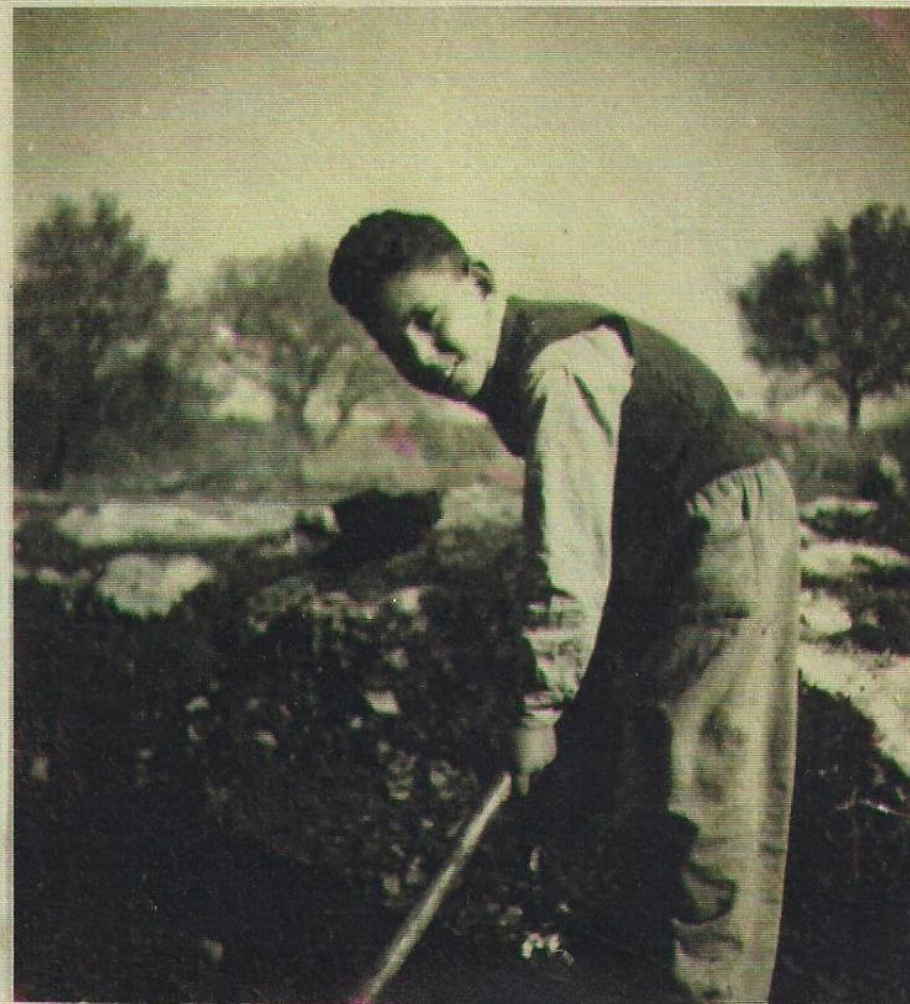
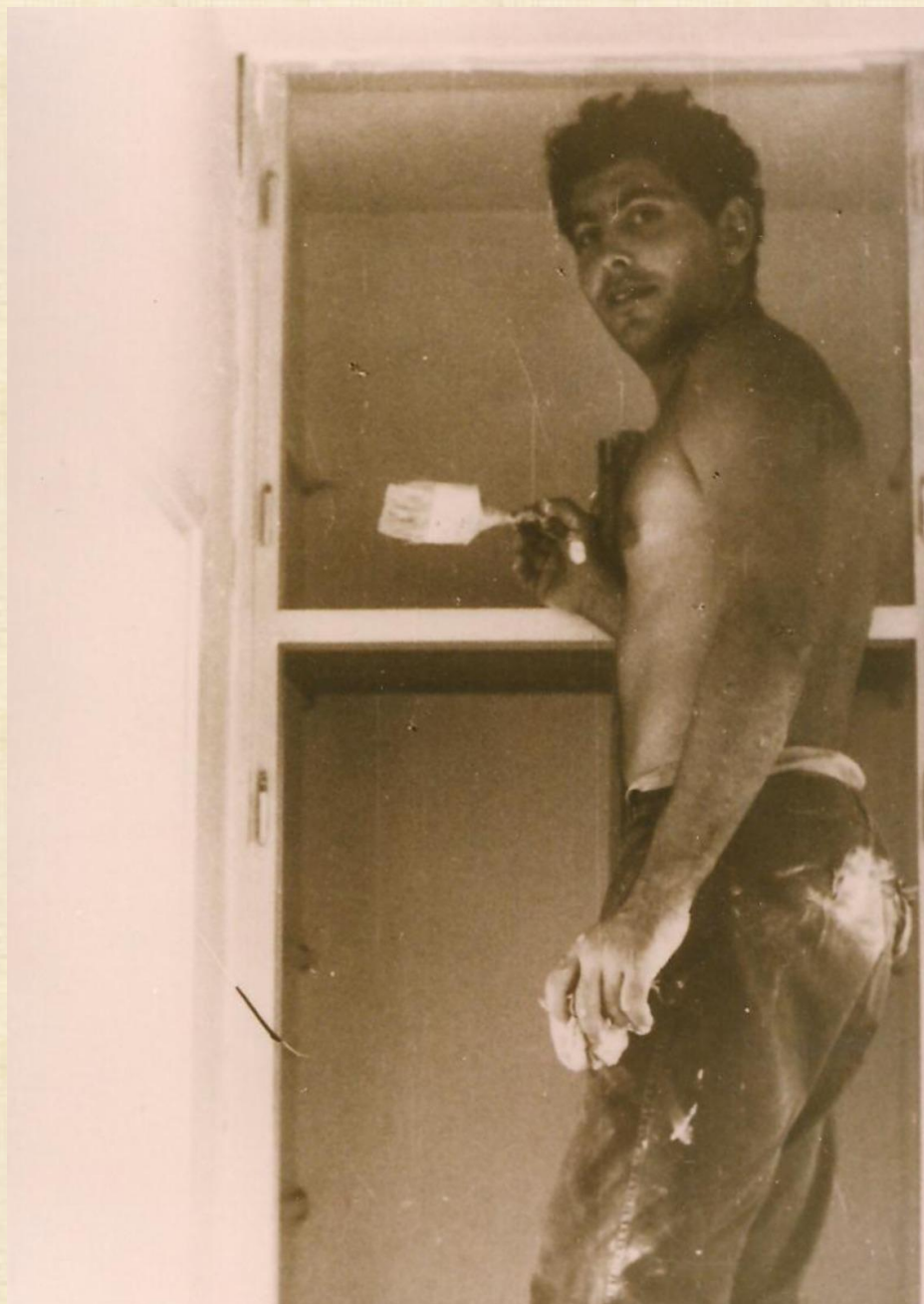
אצ'ר קמשכתי האמ' הקרה נעמ'טול' הידה שולמ' ופראק נכנס א'י אדק
ש'ער למ'טל' דומ'טול' חשבה או הרומ'ט'קה, ואלפ'מ'ל', הי'ט' האנהיה וט'מ'
חזי הכס האלה. תמיד אמר שבא מצ'ין, עס כשחלה, תמיד עמ' עס סבתא עס
או אצ'ר קמשכתי הקרול' הא צ'ר אצ'ר, ופראק נכנס א'י, איז גאון ארי שיטה
ער האמ' מקרה כד כנה בע'יש, אנה מה זה כד ע'רה.
אז' האז' העב, שמה ער סבתא ש'י, והוא אנהיה אמ' החפתי, נכנס אי' א'י וצו.

שקד

נכדתה של דליה

ציקי !

היה נעים, היה יפה כל כך בעולמנו הנשכח ...

שבת שלום !

התמונות – מתוך פייסבוק "מועדון
צלום דביר"

יום שישי 29 נובמבר 2019